

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg forstår, hr. Helge Adam Møller siger, at de forhøjelser, der var tale om i 1981-82, var helt lovmedholdelige, og det er jeg ganske enig i. Det var de naturligtvis også efter den definition, som jeg tidligere citerede fra brevet fra tidligere justitsminister, hr. Henning Rasmussen. De var fuldstændig lovmedholdelige i enhver henseende, der var tale om en prisajourføring af hensyn til lønninger osv. Det var der ikke noget galt i, og det var de omkostninger, som man har lov til at opkræve i forbindelse med denne ydelse, som det jo er i forhold til borgerne.

Jeg skal så ikke igen komme ind på disse mange hundrede procents forhøjelser, som den derefter følgende regering foretog i de følgende år. Men jeg synes, at når man taler om ynkelihood og grundlovsbrud fra min side, kunne man godt dokumentere det lidt bedre, end man har gjort her. Jeg synes, at når man siger, det i virkeligheden var lovmedholdeligt, så er det svært samtidig at sige, at det var grundlovsbrud.

Det kan godt være, at der er nogle, der synes, det er mærkeligt, at der ikke skete mere, at man, når man tre gange havde fået at vide, at noget var i uoverensstemmelse med grundloven, så ikke gjorde mere. Men kan det være, at man har tænkt – og det var altså i 1985-86, de senere udviklinger kendte man jo ikke – at når dette siges af regeringens højeste ekspertise, er det helt umuligt at forestille sig, at et folketingsflertal skulle give udtryk for en anden holdning? Måske kunne man få SF og vores eget parti til det, men jeg tror, det ville være aldeles utænkeligt, at det skulle kunne lade sig gøre i 1985 at skaffe et folketingsflertal til at gå imod regeringens lovafdeling, og det er vel en af forklaringerne på, at man syntes, at man kunne bruge den sædvanlige parlamentariske kontrolmulighed, nemlig at stille spørgsmål via udvalgene og så få hæderlige svar.

Birthe Rønn Hornbech (V):

I Venstre kan vi støtte dette forslag, som skaber en præcis og direkte lovhjemmel for opkrævning af gebyrer inden for Justitsministeriets område, en klarhed, som jo har været efterlyst, som vi bl.a. har hørt det fra den socialdemokratiske ordfører. Vi er også i Venstre til-

fredse med, at vi nu får denne lovhjemmel så direkte og utvetydigt.

De sidste dages mere eller mindre seriøse presseomtale må nemlig i befolkningen have skabt forvirring og usikkerhed. Jeg synes, det er stærkt beklageligt, at det er blevet sådan, og vi vil derfor i Venstre gerne være med til at uddyde enhver usikkerhed og forvirring hurtigst muligt. Men det betyder naturligvis ikke, at vi render fra ansvaret for tidligere gerninger.

Vi har i Venstre som i en række andre partier i årevis stemt for finanslovene, der jo opregner disse gebyrer i de statslige indtægter. Vi har – og jeg mener egentlig sammen med et flertal i Folketinget – stemt for disse love med åbne øjne. Vi har da kendt den juridiske diskussion, der er foregået hos afdøde og nulevende statsretseksperter, teoretikere uden for Folketinget, det har man jo altid kunnet læse sig til. Jeg vil ikke deltage i den diskussion, der har været mellem to partiers ordførere, men det, som jeg synes er afgørende, det, jeg lyttede mig til hos min gamle statsretslærer, hr. Ole Espersen, var, at han nu ønskede at få disse ting på det rene og få enhver tvivl ryddet af vejen; sådan hørte jeg hr. Ole Espersen, og det er vi i hvert fald enige i.

Jeg hørte også, at hr. Ole Espersen rejste spørgsmålet, om dette var den maksimale, korrekte måde at gøre det på. Jeg synes ikke, at nogen spørgsmål skal ligge ubesvaret. Jeg synes, at nu må alt naturligvis endevendes under udvalgsarbejdet. Men under alle omstændigheder vil jeg gerne sige, at jeg synes, det er en lidt underlig bagvendt måde, Folketinget er kommet ind i denne sag på. Jeg føler mig lidt mærkelig til mode som lovgiver. Jeg spørger egentlig mig selv, om Hørups gamle ord »Ingen over Folketinget og ingen ved siden af Folketinget« gælder mere.

Vi befinder os i dag i den situation, at vi stopper en usikkerhed, der er skabt på grundlag af et stykke papir, der slet ikke eksisterer. For det er jo egentlig sagen, at der ikke er nogen sag endnu, hvis man skal sige det lidt polemisk. Folketinget har selv været med til i grundloven at fastsætte et effektivt kontrolsystem, der skulle holde snor i forvaltningen. Dette kontrolsystem er bl.a. udmøntet i statsrevisorlov og rigsrevisorlov. Rigsrevisionen har pligt til at afstemme statsregnskabet med de enkelte forvaltningers regnskaber. Rigsrevisor